ΜΙΑ ΣΥΓΚΛΟΝΙΣΤΙΚΗ ΕΡΕΥΝΑ ΣΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑ

Προδομένη νεολαία

ΟΙ ΝΕΟΙ ΜΠΡΟΣΤΑ ΣΤΗΝ ΕΠΙΣΤΗΜΗ ΚΑΙ ΤΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΚΑΙΡΟΥ ΜΑΣ

3.- Περιπέτειες τοῦ φοιτητικοῦ συνδικαλισμοῦ

ΤΟΥ ΝΙΚΗΦΟΡΟΥ ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΥ

ΓΙΑΝΝΕΝΑ. Ἰανουάριος.

«Ο ΦΟΙΤΗΤΗΣ εἶναι ἕνας νέος διανοούμενος ἐργαζόμενος», λέει ἡ διακήρυξη τῆς Γκρενόμπλ. Ἀλλά αὐτό δέν τό ξέρουν οἱ φοιτητές μέ τούς ὁποίους κουβεντιάζω. Γι' αὐτούς, τά πράγματα ἐξαπλούνται σέ πιό πιεστικές ἀνάγκες. Δέν ὑπάρχουν περιθώρια γιά διακηρύξεις μέ πλούσιο, ἀλλά ξεχασμένο ἰδεαλισμό.

● ΑΥΤΟΙ ἐδῶ οἱ νέοι— ὁ Στέργιος, ὁ Νίκος, ὁ Παῦλος— ἔχουν ἀνάγκη νά δουλέψουν— στίς οἰκοδομές, στό ἐργοστάσιο μαρμάρων πού πῆγαν καί τούς ἔδιωξαν, ὅπου μποροῦν— γιά νά μπορέσουν νά πληρώσουν τό ἐνοίκιο, τό φαγητό τους, νά μπορέσουν νά σπουδάσουν.

● ΑΥΤΗ ἡ κοπέλλα ἔχει ἀνάγκη νά δουλέψῃ— σέ καφεκοπτεῖο, σέ ταμεῖο ντισκοτέκ, ὅπου μπορεί— γιά νά μπορέση ν' ἀποδεσμευτῆ ἀπό τήν κηδεμόνευση τῶν 3.000 τό μῆνα πού τῆς στέλνει ἡ οἰκογένειά της καί νά σπουδάση αὐτό πού θέλει καί ὄχι αὐτό πού τῆς ἐπιβάλλει ἡ οἰκονομική πίεση τοῦ σπιτιοῦ της.

● ΑΥΤΟΣ ὁ κύριος καί ἐκείνη ἡ κυρία, δέν θέλουν ν' ἀκούσουν κουβέντα: «Ὅλο φοιτητές καί φοιτητές! Τί θέλουν ἐπιτέλους; Δέν ὑπάρχουν ἄλλοι; Δέν κυττάνε λέω γώ τά μαθήματά τους!».

● ΕΙΝΑΙ ἡ ἄποψη τοῦ «ἁπλοῦ, μέσου ἀνθρώπου», πού ἀποτελεῖ τό «ὑγιές» μέτρο καί πού λατρεύεται κυριολεκτικά στή χώρα μας.

● ΑΥΤΗ περίπου εἶναι καί ἡ ἄποψη τοῦ κ. γενικοῦ γραμματέα τοῦ Πανεπιστημίου:

«Εἶναι προπαφανή ὅλα αὐτά πού ἐδόθησαν εἰς τούς φοιτητάς», λέει, ἀναφερόμενος σπά μέτρα πού ἐξήγγειλε ὁ ἀντιπρόεδρος κ. Μακαρέζος. Καί προσθέτει: «Μά καλά, σκέπτομαι, δέν θά μείνη κατί τίποτε ἄλυτο;».

● ΠΡΟΣΠΑΘΩ νά τόν πείσω ὅτι δέν χάθηκε ὁ κόσμος, δέν τελειώνουν τά προβλήματα, πάντα θά ὑπάρχουν γιά νά ἐπιλύωνται. Δέν τά καταφέρνω καί ἐπιμένει:

«Ὄχι, βρῆτε μου ἕνα πρόβλημα, ἕνα αἴτημα πού νά ἔχη μείνει...». Δέν βρίσκω καί χάνω.

● ΜΕΣΗΜΕΡΙ στήν «Ὄαση». Ὅλαι μαζεύουν ἥλιο. Ἕνας φοιτητής προσπαθεῖ νά ἐξυπηρετήση δύο τουρίστριες. Δέν ἦταν καί πολύ πειστικός ὅταν τίς προσκάλεσε νά καθήσουν στό τραπέζι μέ τήν παρέα του. Φεύγουν κι' ἐπιστρέφει χαμογελασπός. Τουλάχιστον προσπάθησε.

● ΣΚΕΦΤΟΜΑΙ τή συζήτηση πού εἶχα μέ τόν γενικό γραμματέα τοῦ Πανεπιστημίου κ. Ἀνθεμίδη.

● ΤΟ ΔΙΚΑΙΩΜΑ στήν Ἐκπαίδευση ἔγινε προνόμιο πού παραχωρεῖται. Προνόμιο πού συνεπάγεται εὐγνωμοσύνη. Τά προβλήματα ἀνακύπτουν, τίθενται, ἐπιλύονται κατά τρόπο μεταφυσικό. Οὐδείς μετέχει σπή διαδικασία αὐτή. Ὁ ἀντιπρόεδρος τοῦ φοιτητικοῦ συλλόγου εἶναι συνεπαρμένος. «Δέν περιμένανε ὅτι θά μᾶς ἔδινε ἡ κυβέρνηση τόσο πολλά», μοῦ λέει σέ μιά συνάντηση πού εἴχαμε.

ΠΑΡΕΛΘΟΝ

ΜΕΣΑ σ' αὐτή τή διόγκωση χάνεται πλέον τό πραγματικό μέτρο, δέν ἔχει νόημα νά ἐπιμείνης καί νά ὑποδείξης στόν ἀντιπρόεδρο ὅτι, ἄν δέν μπορῆ νά περιμένη τό ἐλάχιστο, τότε δέν θά διεκδικήση οὔτε τό μέγιστο καί βέβαια δέν μπορεῖ νά λέη ὅτι ἐκπροσωπεῖ τούς φοιτητές ἑνός Πανεπιστημίου. Καί εἶναι ἀκόμη πιό μάταιο νά συζητήσης μαζί του γιά ἕνα παρελθόν, πού στήν καλύτερη περίπτωση ἀγνοεῖται καί στή χειρότερη ἀποσιωπᾶται.

● ΟΙ ΠΙΟ πολλοί φοιτητές— ἀπό αὐτούς τουλάχιστον πού εἶδα καί κουβέντιασα— ἀγνοοῦν πραγματικά τό παρελθόν ἢ ξέρουν ὁρισμένα πράγματα πού τάχουν ἀκουστά ἀπό παλαιότερους φοιτητές. Ἀπό κεῖ καί πέρα ὑπάρχει ἡ σκόπιμη σιωπή καί ἡ σκόπιμη διαστρέβλωση. Κι' ὅμως δέν εἶναι δυνατόν νά ἀποσιωπᾶται ἔτσι ἡ προσφορά τοῦ φοιτητικοῦ κόσμου καί οἱ ἀγῶνες του σ' ὅλη τήν περίοδο, ἀπό τό 1956 τουλάχιστον ὡς τό 1967:

— Γιά τήν κατάργηση τῶν διδάκτρων, πού αὐξήθηκαν τό 1956 ἐπί ὑπουργίας Θηβαίου.
— Γιά τό φοιτητικό εἰσιτήριο, τό 1958.
— Γιά τό Χημεῖο, τῶν φοιτητῶν τῆς Φυσικομαθηματικῆς Ἀθηνῶν, τό 1963.
— Γιά τά συγγράμματα.
— Γιά τή δημιουργία Φοιτητικῶν Οἴκων.
— Γιά τήν τρίτη ἐξεταστική περίοδο καί τή μεταφορά μαθημάτων.
— Γιά τίς ἐλλείψεις αἰθουσῶν, ἐργαστηρίων, καθηγητῶν, βοηθῶν, ἐπιμελητῶν, κλπ., κλπ.
— Γιά τό συγκλονιστικό, τέλος, ξεσήκωμα τοῦ φοιτητικοῦ κόσμου πού κορυφώθηκε στό κίνημα τοῦ «15% γιά τήν Παιδεία» καί πού ἀποτέλεσε τήν ἀπαρχή γιά τήν καθιέρωση τῆς «Δωρεάν Παιδείας», τό 1964, ἀπό τήν κυβέρνηση τοῦ Γ. Παπανδρέου.

● ΚΙ' ΟΜΩΣ, θά ὑπῆρχε ἕνας τρόπος γιά νά δγῆ τουλάχιστον τό φοιτητικό κίνημα ἀπό τή σιωπή καί τή διαστρέβλωση, ἄν, μέσα σ' αὐτό τόν ἐκδοτικό ὀργασμό, βοισκόταν κάποιος τρόπος νά ἐκδοθοῦν καί νά κυκλοφορήσουν οἱ ἀποφάσεις ὅλων τῶν Πανσπουδαστικῶν Συνεδρίων πού ἔγιναν ὡς τό 1967. Εἶναι κάτι σάν αἴτημα τῶν φοιτητῶν πού συνάντησα ἐδῶ καί τοῦ θέλουν νά μάθουν ποιό ἦταν τό παρελθόν τους.

● ΞΕΚΟΜΜΕΝΟΣ ἀπό τό παρελθόν του, ἀπουσιωμένος ἀπό τά πραγματικά του προβλήματα, μ' ἕνα σύλλογο ἔξω ἀπό τόν ἔλεγχό του, χωρίς νά μετέχη στίς διαδικασίες πού τόν ἀφοροῦν, ὁ φοιτητής νοιώθει καθημερινά ὅτι ἔχει ἀπαλλοτριώσει πλέον τήν ἰδιότητά του. Παραμένει ἕνας ἄβουλος καί παθητικός δέκτης γνώσεων καί ἀποφάσεων, τῶν ὁποίων ἀγνοεῖ τήν σκοπιμότητα. Καμμία συμμετοχή στίς ἀποφάσεις καί στήν εὐθύνη. Καμμία πρωτοβουλία καί κανένας ἔλεγχος.

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ

ΠΕΡΑ ἀπό τά μεγάλα καί κοινά γιά ὅλους τούς Ἕλληνες φοιτητές προβλήματα, πού ἀναφέρονται σ' αὐτή τήν ἴδια τή λειτουργία τῆς Παιδείας στή χώρα μας, τή στάθμη τῆς παρεχομένης ἐκπαιδεύσεως, τή μέθοδο διδασκαλίας, τόν προσανατολισμό τῆς ἐκπαιδεύσεως καί τόν ἐκσυγχρονισμό της, τήν ἀπαρρόφηση καί ἀξιοποίηση τοῦ νέου ἐπιστημονικοῦ δυναμικοῦ τῆς χώρας— πέρα ἀπ' ὅλα αὐτά τά βασικά προβλήματα πού ἀντιμετωπίζει ἡ Παιδεία— ἐδῶ, σ' αὐτό τό χῶρο, ὑπάρχουν προβλήματα πού δέν ἐπιτρέπουν θριαμβολογίες καί ἐφησυχάση.

— Οἱ αἴθουσες δέν ἐπαρκοῦν γιά τούς σημερινούς 2.274 φοιτητές. Ἀκόμη καί ἡ αἴθουσα τειλετῶν καί τό ἀναγνωστήριο μεταβλήθηκαν σέ αἴθουσες διδασκαλίας.
— Εἶναι κενές 14 ἕδρες —7 τῆς Φιλοσοφικῆς καί 7 τῆς Φυσικομαθηματικῆς.
— Λείπουν 60 ἐπιμελητές —29 τῆς Φιλοσοφικῆς καί 31 τῆς Φυσικομαθηματικῆς.
— Λείπουν 76 βοηθοί— 45 τῆς Φυσικομαθηματικῆς καί 31 τῆς Φιλοσοφικῆς.
— Πέρσι, ἀκαδημαϊκό ἔτος 1971—72, δέν διδάχθηκαν στό Μαθηματικό τμῆμα τά ἑξῆς μαθήματα:

● Προβολική Γεωμετρία
● Ἄλγεβρα II
● Συναρτησιακή Ἀνάλυσις
● Διαφορική Γεωμετρία II
● Θεωρία τῶν Ἀριθμῶν
● Ἀριθμητική Ἀνάλυσις II
● Μαθηματική Στατιστική
● Τοπολογία καί Θεωρία Μέτρου
● Στατιστική Μηχανική
● Κβαντική Μηχανική
● Ἀγγλικά
● Γαλλικά
● Γερμανικά

— Τά μαθήματα πού προϋποθέτουν ἐργαστήριο καί ἔρευνα διεξάγονται ὑποτυπωδῶς.
— Τά συγγράμματα διανέμονται δωρεάν, ἀλλά στή Φιλοσοφική Σχολή δέν ὑπάρχουν γιά νά διατεθοῦν. Οἱ φοιτητές ἀγοράζουν τά ἀπαραίτητα βιβλία.
— Στά περισσότερα μαθήματα κυριαρχοῦν οἱ σημειώσεις, τίς περισσότερες φορές φοιτητῶν.
— Στή Μαθηματική δέν γίνονται τά μαθήματα Παιδαγωγικῆς.

Οἱ ΦΟΙΤΗΤΕΣ τώρα:

— Ἀντιμετωπίζουν ὀξύτατο πρόβλημα στέγης— ἐνοίκια πανάκριβα καί ἀπροθυμία τῶν κατοίκων νά νοικιάσουν τά σπίτια τους.
— Γενικά εἶναι ἀκριβή ἡ ζωή στήν πόλη γιά φοιτητές πού προέρχονται ἀπό ἐπαρχίες, μέ λίγες οἰκονομικές δυνατότητες.
— Δέν ὑπάρχει Φοιτητικός Οἶκος.
— Δέν ὑπάρχει Φοιτητική Λέσχη.
— Σιτίζονται οἱ περισσότεροι φοιτητές στό ἐστιατόριο. Ὑπάρχει ὅμως πρόβλημα συμμετοχῆς τῶν φοιτητῶν στή λειτουργία τοῦ ἐστιατορίου καί κυρίως ὑπάρχει θέμα Κανονισμοῦ Σιτίσεως, ὁ ὁποῖος:

● Χσοακτηρίζει τήν σίτιση εὐεργέτημα τό ὁποῖο «ἀπολαύουν οἱ ἄποροι καί ἐπιμελεῖς φοιτηταί».

● Ἀποκλείονται τῆς σιτίσεως:
— Οἱ ἀπολέσαντες τό τελευταῖον ἔτος.
— Οἱ ἀπολέσαντες ἀδικαιολογήτως πλείονα τοῦ ἑνός ἔτους σπουδῶν.
— Οἱ πτυχιοῦχοι μιᾶς τῶν Σχολῶν τοῦ Πανεπιστημίου ἢ ἄλλης Ἀνωτάτης Σχολῆς καί ἐγγεγραμμένοι εἰς τό Πανεπιστήμιον πρός ἀπόκτησιν ἑτέρου πτυχίου.

● ΑΥΤΟΙ ὅλοι, ὅσοι ἔχασαν ἔτος ἤ ὅσοι θέλουν νά πάρουν καί δεύτερο πτυχίο, δέν ἔχουν ἀνάγκη νά φάνε; Ἄν εἶναι πραγματικά ἄποροι, ποῦ θά βροῦν τά χρήματα γιά νά συνεχίσουν τίς σπουδές τους; Ἡ τιμωρία γιά τήν ἀπώλεια ἑνός ἔτους θά πρέπει νά εἶναι ἡ ὁριστική ἐγκατάλειψη τῶν σπουδῶν;
— Ἀπουσιάζει ἐντελῶς ἡ ψυχαγωγία τῶν φοιτητῶν.
— Εἶναι ἐλάχιστη ἡ πνευματική κίνηση.
— Ἀνύπαρκτη ἡ συμμετοχή τῶν φοιτητῶν στήν κοινωνική ζωή τῆς πόλεως.
— Σέ ἄσχημο σημεῖο οἱ σχέσεις τῶν φοιτητῶν μέ τήν πόλη.

ΑΥΤΑ εἶναι τά κυριότερα προβλήματα πού μπόρεσε νά ἐπισημάνη ἡ ἔρευνα. Ἴσως ὑπάρχουν κι' ἄλλα, ἤ ὁρισμένα ἀπό αὐτά θεραπευτοῦν ὅσο γίνεται πιό σύντομα. Θά περίμενα ὅμως, ὅτι οἱ ἐκπρόσωποι τοῦ φοιτητικοῦ συλλόγου θά μοῦ ἐπεσήμαιναν στήν ἔγγραφη ἀπάντησή τους ὁρισμένα ἀπό αὐτά. Ἀντί γι' αὐτό, μοῦ ἔδωσαν ἕνα κείμενο γεμᾶτο γενικότητες, χωρίς νά ἀναφέρουν συγκεκριμένα προβλήματα πού ἀντιμετωπίζουν. Οἱ ἐρωτήσεις πού μοῦ ζητήθηκε νά τούς δώσω ἐγγράφως, ἦσαν:

— Ποιές οἱ σχέσεις τῶν φοιτητῶν μέ τό Πανεπιστήμιο, τούς καθηγητές καί τήν πόλη;
— Ποιά ἡ λειτουργία τοῦ Συλλόγου καί ποιές οἱ ἀπόψεις του γιά τό φοιτητικό συνδικαλισμό;
— Ποιά προβλήματα ἀντιμετωπίζουν οἱ φοιτητές καί ποιές προσπάθειες ἔγιναν γιά τήν ἐπίλυσή τους;

● ΠΑΡΑΘΕΤΩ, ὅπως ἀκριβῶς ἔχει, τήν ἔγγραφη ἀπάντηση τοῦ Φοιτητικοῦ Συλλόγου — τελευταία διορισμένη διοίκηση, πρίν ἀπό τίς ἐκλογές:

1. ΣΧΕΣΕΙΣ ΦΟΙΤΗΤΩΝ

Ὡς φοιτηταί ἑνός νέου Πανεπιστημίου ἀντιμετωπίζομεν ὡρισμένας δυσχερείας, αἱ ὁποῖαι ὀφείλονται εἰς διαφόρους παράγοντας, μεταξύ τῶν ὁποίων εἶναι καί οἱ ἑξῆς:
1. Ἔλειψις παραδόσεως ὡς πρός τήν φοιτητικήν ζωήν εἰς τόν τόπον αὐτόν τῶν Ἰωαννίνων.
2. Εἰς τήν συντηρητικότητα τῶν κατοίκων τῆς πόλεως τῶν Ἰωαννίνων.
3. Ἴσως ἀκόμη καί εἰς Ἔλλειψιν οἰκονομικῆς εὐμαρείας. Γενικῶς ἀπαιτεῖται προσπάθεια ἐκ μέρους τῶν Δημοτικῶν καί λοιπῶν Ἀρχῶν διά νά καταστῆ δυνατή ἡ δημιουργία πνεύματος συμπαραστάσεως τῶν φοιτητῶν, ὑπό τοῦ κοινοῦ τῆς πόλεως τῶν Ἰωαννίνων.
4. Εἶναι γεγονός ὅτι ἡ πόλις τῶν Ἰωαννίνων σάν μία ἐπαρχιακή πόλις, δέν δύναται νά προσφέρη τόσας εὐκαιρίας πνευματικῆς ἀναπτύξεως (π.χ. θέατρα, ὁμιλίαι ἐπιστημόνων διεθνοῦς προβολῆς κ.λ.π.).

2. ΦΟΙΤΗΤΙΚΟΣ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΜΟΣ

Εἰς τό Πανεπιστήμιο τῶν Ἰωαννίνων οἱ φοιτηταί εἶναι ὀργανωμένοι εἰς ἑνιαῖον Σύλλογον ὑπό τήν ἐπωνυμίαν «Φοιτητικός Σύλλογος Σχολῶν Ἰωαννίνων».

Τά μέλη του ἀνέρχονται εἰς 964, ἤτοι τά 2/3 καί πλέον τοῦ ἀριθμοῦ τῶν φοιτητῶν. Πέραν αὐτῶν ὑπάρχει καί μεγάλος ἀριθμός, οἱ ὁποῖοι ἀπώλεσαν πλέον τό δικαίωμα νά εἶναι μέλη τοῦ Συλλόγου, καθ' ὅσον μετέδησαν εἰς τόν κλάδον τῶν ἐπί πτυχίῳ φοιτητῶν.

Τά θέματα μέ τά ὁποῖα ἠσχολεῖτο, ἀσχολεῖται καί θά ἀσχολῆται ὁ Σύλλογος τῆς Φοιτητικῆς Ἑνώσεως Σπουδαστῶν (Φ.Ε.Σ.) εἶναι:
α) Ἐπεπεύχθη ἡ ἔκδοσις ὑπουργικῆς ἀποφάσεως διά τήν ἔνταξιν τῶν φοιτητῶν παρελθόντων ἐτῶν εἰς τό νέον πρόγραμμα σπουδῶν.
β) Τήν διενέργειαν ἐξορμήσεων εἰς τήν ὕπαιθρον, εἰς τάς ἀκριτικάς περιοχάς.
γ) Τήν διεξαγωγήν τῆς φοιτητικῆς ἑβδομάδος.
δ) Τήν ἵδρυσιν τῆς Κινηματογραφικῆς Λέσχης καί τήν θεμελίωσιν τοῦ θεατρικοῦ ὁμίλου τοῦ Πανεπιστημίου.
ε) Τήν διενέργειαν λογοτεχνικῶν διαγωνισμῶν.
στ) Τήν πραγματοποίησιν τοῦ Α' Πανσπουδαστικοῦ Συνεδρίου, εἰς Ἰωάννινα.
ζ) Τήν ἀπόκτησιν ἐντευκτηρίου φοιτητῶν.
η) Τήν ὀργάνωσιν σεμιναρίων ἐπί τῶν ἑξῆς θεμάτων: α) Προστασία τοῦ περιβάλλοντος. β) Παιδαγωγικόν Σεμινάριον.
θ) Συμμετοχή τῶν φοιτητῶν εἰς τήν ἀνάπτυξιν τῆς Πανεπιστημιουπόλεως, διά δενδροφύτευσιν καί ἄλλα.
ι) Τήν προσπάθειαν ἐπιλύσεως τοῦ ὀξυτάτου προβλήματος διαμονῆς τῶν φοιτητῶν. α) Διά τῆς ἱδρύσεως γραφείου καταλυμάτων. β) Διά ἐνεργειῶν πρός ἀνέγερσιν φοιτητικῶν οἴκων.
ια) Συμμετοχή τῶν φοιτητῶν εἰς τάς ἐπιτροπάς συσσιτίου.
ιβ) Τήν ἔκδοσιν δελτίων ἐνημερώσεως τῶν φοιτητῶν.
ιγ) Τήν ὀργάνωσιν διαλέξεων, ὁμιλιῶν καί ἐλευθέρων μαθημάτων διά τήν ἐγκυκλοπαιδικήν μόρφωσιν τῶν φοιτητῶν.
ιδ) Τήν ὀργάνωσιν τῆς Φοιτητικῆς Ἑβδομάδος διά τό ἔτος 1973.
ιε) Τήν συμμετοχήν τῶν φοιτητῶν εἰς τά Πανεπιστημιακά Σώματα.
ιστ) Τήν ὀργάνωσιν τοῦ Β' Πανσπουδαστικοῦ Συνεδρίου εἰς Ἰωάννινα.

Ὡς πρός τήν ἔννοιαν τοῦ Φοιτητικοῦ Συνδικαλισμοῦ ἀναφέρομεν ὅτι δέν παρεδεχόμεθα τήν κατοῦσαν εἰς ἑτέρας κοινωνικάς ἐκδηλώσεις θεωρίαν, ἀλλά ὡς φοιτηταί ἔχομεν μετά τοῦ Πανεπιστημίου, τῆς πολιτείας, τῶν καθηγητῶν καί τῆς κοινωνίας ἰδιαίτερα σχέσεις καί δεσμούς, οἱ ὁποῖοι διέπονται ἀπό τάς θεμελιώδεις ἀρχάς τοῦ Ἑλληνοχριστιανικοῦ πολιτισμοῦ, τάς παραδόσεις τῆς φυλῆς μας, τῆς ἀποστολῆς ὡς νεοελλήνων καί τά κρατοῦντα εἰς τήν ἑλληνικήν οἰκογένειαν.

Ὡς πρός τήν αὐτοδιοίκησιν θά ἐπιδιώξωμεν τήν ἵδρυσιν ἐπί μέρους κλαδικῶν Συλλόγων καί τήν ἵδρυσιν ἑνός δευτεροβαθμίου Συλλογικοῦ ὀργάνου κατά τά κρατοῦντα πρότυπα.

Διεκδικήσεις μας εἶναι ἡ ἐνεργός συμμετοχή εἰς τήν ἔρευναν καί διδασκαλίαν, τήν προαγωγήν τῶν πολιτιστικῶν καί καλλιτεχνικῶν ἐνδιαφερόντων.

Ἡ συμμετοχή εἰς θέματα διοικήσεως ἀφορῶνται ἀμέσως τούς φοιτητάς καί παροχή συνδρομῆς καί βοηθείας εἰς τό Πανεπιστήμιον, τήν πολιτείαν καί τήν κοινωνίαν, τῆς πόλεως καί τῆς ὑπαίθρου χώρας εἰς πᾶν θέμα τό ὁποῖον εἶναι δυνατόν νά διεκπεραιωθῆ ἀπό ἡμᾶς εἴτε διά προσφορᾶς ἐργασίας, ὡς εἶναι ἡ δενδροφύτευσις, εἴτε δι' ἐξορμήσεως, ὁμιλιῶν κλπ.

Ἀπό τῶν στηλῶν τῆς ἐγκρίτου ἐφημερίδος σας παρακαλοῦμεν τήν Ἐθνικήν Κυβέρνησιν νά δεχθῆ τήν εὐγνωμοσύνην μας διά τά πρωτοφανῆ ἀνά τόν κόσμον εὐεργετικά μέτρα ὑπέρ τῶν φοιτητῶν.

Η ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΣ

ΔΥΣΤΥΧΩΣ μέ τούς ἐκπροσώπους τοῦ φοιτητικοῦ συλλόγου δέν εἶχα τήν εὐκαιρία νά συζητήσω. Συναντήθηκα μέ τόν πρόεδρο καί ἀντιπρόεδρο τό τελευταῖο βράδυ τῆς παραμονῆς μου στήν πόλη, ἀφοῦ δυό προηγούμενες προσπάθειες στά γραφεῖα τοῦ συλλόγου δέν ἔφεραν ἀποτέλεσμα, γιατί ἦταν κλειστά. Ἡ ἀπάντηση μοῦ δόθηκε μόλις τήν τελευταία στιγμή, λίγο πρίν μπῶ στό ἀεροπλάνο. Ἔτσι εἶμαι ὑποχρεωμένος νά σχολιάσω ἀπλῶς ὁρισμένα σημεῖα τῆς ἀπαντήσεως — Δέν ἀναφέρονται συγκεκριμένα ποιές εἶναι «αἱ δυσχέρειαι» πού ἀντιμετωπίζουν οἱ φοιτητές. Ἄν θέπρεπε νά σταθῶ στήν ἄποψη τοῦ «ἐπισήμου» φορέα τῶν φοιτητῶν, τί συμπεράσματα θά ἔβγαζα;

— Γράφουν ὅτι τά μέλη τοῦ συλλόγου ἀνέρχονται «εἰς 964». Κατά τήν ἀνακοίνωση τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν ἐκλογῶν, δόθηκε στή δημοσιότητα ὅτι οἱ ἐγγεγραμμένοι στό σύλλογο εἶναι 771.

— Ἡ Κινηματογραφική Λέσχη, ὅπως μοῦ ἀνέφεραν, ὄχι μόνο φοιτητές, ἀλλά καί παράγοντες τῆς πόλεως, ἱδρύθηκε καί ὀργανώθηκε ἀπό δυό φοιτητές, σέ συνεργασία μέ τήν Ἑταιρία Ἠπειρωτικῶν Μελετῶν. Ἀλλωστε, ἡ Κινηματογραφική Λέσχη φέρεται καί στά ἐπιτεύγματα τῆς Ἑταιρίας Ἠπειρωτικῶν Μελετῶν, σύμφωνα μέ κατάλογο πού ἔχω στά χέρια μου. Ἁπλῶς, ἀργότερα, καί γιά νά μπορῆ νά ὀνομάζεται Φοιτητική Κινηματογραφική Λέσχη, καλύφθηκε ἀπό τόν Σύλλογο, βάσει διατάξεως τοῦ Κανονισμοῦ τήν ὁποία ἐπικαλέσθηκε στούς ἐνδιαφερομένους ὁ κ. Πρύτανις.

— Τί εἴδους ἐνέργειες θά γίνουν γιά τήν ἀνέγερση Φοιτητικῶν Οἴκων(!) ἐκ μέρους τοῦ συλλόγου; Οἱ ἐνέργειές του θά εἶναι παράλληλες ἤ ἀνεξάρτητες ἀπό τίς ἐνέργειες τῆς Φοιτητικῆς Ἑστίας, ἡ ὁποία σύμφωνα μέ δήλωση τοῦ γενικοῦ γραμματέως κ. Ἀνθεμίδη, προωθεῖ τό θέμα τῆς ἀνεγέρσεως Φοιτητικοῦ Οἴκου;

— Τί ἀντίληψη ἔχουν οἱ τοῦ συλλόγου γιά τούς συμφοιτητές τους ὥστε νά προγραμματίζουν διαλέξεις, ὁμιλίες καί μαθήματα «διά τήν ἐγκυκλοπαιδικήν μόρφωσίν των»;

— Δέν διάζονται νά προγραμματίσουν δενδροφυτεύσεις σέ μιά πανεπιστημιούπολη πού βρίσκεται ἀκόμη στό στάδιο τῆς μελέτης καί σύμφωνα μέ τίς πιό αἰσιόδοξες προβλέψεις, δέν θά ἀρχίση νά ἀνεγείρεται πρίν ἀπό τό 1974;

— Σέ ποιές ἀρχές τοῦ ἑλληνοχριστιανικοῦ πολιτισμοῦ ἀντίκειται ἡ «ἔννοια τοῦ Φοιτητικοῦ Συνδικαλισμοῦ»; Καί γιατί ὅλη αὐτή ἡ παράθεση «τῶν παραδόσεων τῆς Φυλῆς, τῆς ἀποστολῆς τῶν Νεοελλήνων (sic) καί τῶν κρατούντων εἰς τήν ἑλληνικήν οἰκογένειαν»;

ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΜΟΣ

ΕΙΝΑΙ, ὅμως, ἀποκαλυπτικό αὐτό τό τελευταῖο μέρος τῶν δηλώσεων τοῦ φοιτητικοῦ συλλόγου. Γιατί δείχνει ἀκριβῶς μέσα ἀπό ποιό πλέγμα ἀντιμετωπίζεται ἐδῶ τό πρόβλημα τοῦ φοιτητικοῦ συνδικαλισμοῦ. Χρόνια ὁλόκληρα μετά τήν ἀποδοχή του, σέ ὅλες τίς ἐλεύθερες καί δημοκρατικές χώρες, ἐδῶ στιγματίζεται, ταυτίζεται μέ τή διαβήλωση καί τόν ἀναρχισμό, ἐπισείεται σάν «ὄργανο ὑπόπτων ἐπιδιώξεων» καί τώρα ἀντιπαρατίθεται στίς ἀρχές τοῦ ἑλληνοχριστιανικοῦ πολιτισμοῦ, στίς παραδόσεις τῆς Φυλῆς κλπ., κλπ.

● ΑΣ ΤΟ ΠΟΥΜΕ ὅμως, καθαρά. Τούτη ἡ ἄποψη σημαίνει ὅτι ὁ φοιτητής:

— ΔΕΝ ἔχει, σά νέος, τό καθῆκον νά ἀποτελῆ μέρος τῆς ἐθνικῆς ἑνότητος καί τῆς παγκοσμίου κοινότητος.

— ΔΕΝ ἔχει, σάν ἐργαζόμενος, ὑποχρεώσεις πρός τόν ἑαυτό του καί τούς συναν θρώπους του.

— ΔΕΝ ἔχει καθῆκον καί δικαίωμα στήν ἐργασία καί στήν ἀνάπαυση, οὔτε καί γιά καλύτερες συνθῆκες δράσεως, τόσο σάν ἄτομο, ὅσο καί σάν ὀργανωμένο μέλος μιᾶς κοινότητος.

— ΔΕΝ ἔχει, σάν πνευματικός ἄνθρωπος, τό δικαίωμα νά ἐρευνᾶ τήν ἀλήθεια καί νά ἀναζητῆ τήν ἐλευθερία.

— ΔΕΝ ἔχει τό δικαίωμα νά μετέχη στόν πολιτισμό καί νά βοηθῆ στήν ἐξέλιξή του.

— ΔΕΝ ἔχει τό καθῆκον νά ὑπερασπίζεται τήν ἐλευθερία ἐναντίον κάθε καταπιέσεως.

— ΔΕΝ ἀποτελεῖ τή συνέχεια ἑνός παρελθόντος.

● ΚΑΤΩ ἀπ' αὐτές τίς σχέσεις, ὁ φοιτητής εἶναι πλέον κάτι τό αὐτοφυές, κάτι τό μοναδικό, κάτι πού διαρκῶς ἀντιπαρατάσσεται στό «κακό παρελθόν» καί στό «κακό παράδειγμα» τῶν συναδέλφων του τῆς Εὐρώπης καί τῆς Ἀμερικῆς.

● ΕΔΩ, τελικά, δέν δοκιμάζεται ἕνας δρος — πού σπό κάτω-κάτω, λίγο ἐνδιαφέρει — ὅσο δοκιμάζεται ἡ ἱκανότητά του νά αὐτοκαθαρίζεται σάν ἐλεύθερο ἄτομο, ἡ ἱκανότητά του νά μπορῆ νά ἀρθρώση τήν ταυτότητά του, ἡ δυνατότητά του νά τοποθετῆ τόν ἑαυτό του στό χῶρο του καί στήν ἐποχή του, νά μπορῆ νά στοχάζεται, νά κρίνη, νά ἀποκτᾶ, τελικά, συνείδηση τοῦ ἑαυτοῦ του.

ΝΙΚΗΦ. ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ

Ἀπό τίς ἐξαιρετικά πενιχρές πνευματικές ἐκδηλώσεις στό Πανεπιστήμιο Ἰωαννίνων. Ἀριστερά, σπουδαστές σέ μιά διάλεξη. Δεξιά, ἡ χορωδία τοῦ ἱδρύματος σέ μιά συναυλία

Καί λίγο γλέντι, γιά νά ἐκτονώνεται ἡ πίεση τῶν μαθημάτων καί τῶν βιοτικῶν ἀναγκῶν. Ὁπωσδήποτε, ἡ νυκτερινή ζωή στά Γιάννενα εἶναι ὑποτυπώδης

Στό φύλλο Δευτέρας:
ΓΡΑΝΑΖΙΑ Σ' ΕΝΑ ΠΟΛΥ ΔΥΣΚΙΝΗΤΟ ΜΗΧΑΝΙΣΜΟ...
Τέταρτη ἀνταπόκριση ἀπό τά Γιάννενα